

Arrest

nr. 137 718 van 2 februari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 15 juli 2014 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 mei 2012 huwde verzoekster met een in België verblijvende niet-EU-onderdaan.

1.2. Nadat de visumaanvraag gezinshereniging werd goedgekeurd kwam verzoekster naar België op 19 juni 2013, waar zij op grond van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) werd toegelaten tot een verblijf in het Rijk .

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris treft op 15 juli 2014 de beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter), die betekend wordt op 25 juli 2014.

Dit vormen de bestreden beslissingen

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij geeft de volgende voorafgaandelijke opmerking:

“Verweerder laat gelden dat artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet als volgt luidt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften”.

Nu verzoekende partij zowel op 11.8.2014 als op 25.8.2014 een vordering tot schorsing en annulatie indiende tegen dezelfde beslissing, zijnde een beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter), dient de Raad, conform voormeld artikel, te oordelen op grond van het laatst ingediende verzoekschrift.

In casu betreft dit het verzoekschrift dd. 25.8.2014 met rolnr. 158.689.

Verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van onderhavig verzoekschrift dd. 11.8.2014.”

2.2. Er wordt ter terechtzitting op gewezen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest 132 699 uitspraak heeft gedaan op 3 november 2014 aangaande het beroep ingesteld bij verzoekschrift van 25 augustus 2014.

Ter terechtzitting hierop gewezen merkt de verzoekende partij op dat zij geen afstand wenst te doen van huidig beroep.

Uit artikel 39//68 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) kan niet afgeleid worden dat de afstand moet worden uitgesproken bij verzet van de verzoekende partij temeer de griffie heeft nagelaten huidig beroep samen op te roepen op de zitting van 17 september 2014 ter gelegenheid waarvan het beroep voortvloeiend uit het verzoekschrift van 25 augustus 2014 werd behandeld en aan de verzoekende partij als dan niet de mogelijkheid is geboden om een keuze te maken.

2.3. Bijgevolg wordt het tijdig ingediend verzoekschrift behandeld.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij haalt aan dat zij slachtoffer is geworden van familiaal geweld gepleegd door haar echtgenoot zodat in toepassing van artikel 11, § 2 van de vreemdelingenwet geen einde kon gemaakt worden aan het verblijfsrecht van de verzoekende partij.

Het eerste middel luidt:

“In artikel 11 van de Vreemdelingenwet stelt:

§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een van de in artikel 10 bepaalde gevallen bevindt, in een van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan de voorwaarden van artikel 10;

T de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet;

4° de vreemdeling of de persoon die hij vervoegt heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest om te worden toegelaten tot een verblijf, of het staat vast dat het

huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden voor hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.

In het geval de beslissing genomen wordt op basis van het 2° en 4° kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :

1 * de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2' de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks* of gezinsleven;

3' de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4* of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap met een andere persoon;

4° de vreemdeling of de persoon die hij vervoegt, heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste drie jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1\ 2\ of 3° een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonbaar het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375. 398 tot 400. 402. 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Verweerder stelt ten onrechte dat:

het allerm minst bewezen is dat verzoekster effectief het slachtoffer is van geweld in de familie en bescherming nodig heeft, zoals bepaald in artikel 11 §2 van de wet van 15.01 .1 980.

verzoekster is slachtoffers geweest van psychologisch geweld. Zie in het PV van de politie waarin het volgende staat: (stuk 2)

Enkele voorbeelden van deze mishandelingen zijn: hij zet me somt buiten het huis zetten wanneer hij het huis voor zichzelf wil; hij dreigt ermee me terug naar Iran te sturen, hij kleineert mij, hij weigert een seksuele relatie met me aan te gaan, hij dwingt mij op de zetel te slapen i.p.v. in ons bed.

Hij geeft mij 20 euro per maand om te overleven verder moet ik maar zien hoe ik aan eten kom.

ik ben tot nu toe 2-3 keer noodgedwongen bij vrienden moeten gaan overnachten omdat mijn echtgenoot me buiten zet Mijn echtgenoot zegt me ook nooit waar hij is, als ik hem bel zegt hij mij "waar ik ben zijn jouw zaken niet". Hij zegt me ook vaak dat hij me hier niet wil en tracht me bang te maken door me te zeggen dat bijvoorbeeld geesten in huis zijn.

Verzoekster werd al lang geterroriseerd door haar echtgenoot. Zie de mail van haar trajectbegeleider waarin het volgende staat: (stuk - 3)

S.M. (...)

S.A. (...) (...) (...)

Toevoegen aan contactpersonen

31/07/2014

[Dit bericht markeren]

Aan: (...)

(...)

Geachte Heer/Mevrouw,

Op 21 augustus 2013 heeft mevrouw M.S. (...) zich bij ons op het onthaalbureau aangemeld om te voldoen aan haar inburgeringsplicht. Op die dag tekenende ze ook haar inburgeringscontract, In september 2013 startte zij haar Nederlandse les in combinatie met een cursus maatschappelijke oriëntatie.

Door persoonlijke/familiale omstandigheden hebben wij gemerkt dat mevrouw soms afwezig was in haar cursussen. Toen ik dit vaststelde heb ik haar uitgenodigd voor een gesprek om te bekijken wat er precies aan de hand was. Toen vertelde zij dat haar echtgenoot niet van haar houdt en een minnares heeft en haar psychisch mishandelt. Hij heeft haar ook een aantal keer het huis uitgegooid en dreigt er steeds opnieuw mee dat ze terug moet naar Iran. Zowel financieel als voor haar documenten hangt zij af van deze man wat het voor haar mentaal heel zwaar maakt. Toen heb ik moet haar een afspraak gemaakt bij CAW De Mare voor een psychische begeleiding. Na een tijdje kwam ze echter terug bij mij en wou bij de politie gaan om klacht in te dienen tegen haar man. Haar man had namelijk zelf de politie gebeld om haar uit het huis te zetten, wat ook gebeurd is, Zij is toen terug bij mij gekomen zodat ze een klacht kon indienen met mij als tolk. Met toestemming van mijn oversten ben ik gaan tolken. Ze heeft klacht ingediend, het werd echt duidelijk dat ze bij deze man wil zijn en ervan houdt.

Verder volgt mevrouw heel stipt haar lessen. ze blijft niet bij de pakken zitten, leert de taal en is ook op zoek naar werk. Op school krijgt ze ook psychische begeleiding.

Met vriendelijke groeten, S.A. (...)

(...)

Zie de brief van Dr. J.T. (...) waarin het volgende staat; (stuk - 4)

(...)

Aan de psycholoog;

Betreft : (...)

Geachte collega,

allerlei klachten, te wijten aan huwelijksproblemen.

"Geterroriseerd door echtgenoot".

Graag uw hulp.

(...)

Verzoekster heeft alles gedaan om haar huwelijk te redden. Ze heeft zelfs in maart 2014 contact opgenomen met de ambassade van Iran in België om dit problemen op te lossen. De echtgenoot van verzoekster heeft geen Interesse getoond in de uitnodiging van de ambassade van Iran in België. (stuk 5)

Ambassade de la République Islamique d'Iran

ATTESTATION

Le Service Consulaire de l'Ambassade de la République Islamique d'Iran atteste par la présente que Mme M.S. (...) s'est présentée en mars 2014 auprès de ce Service et tout en expliquant les problèmes qu'elle a avec son époux M. H.K. (...), a demandé une intervention consulaire pour le règlement de ses problèmes. Par la suite, ce Service a contacté M. K. (...) afin de l'informer de la disponibilité de Mme S. (...) pour parvenir à un compromis conjugal. L'intéressé ne s'y est pas opposé mais malheureusement aucune démarche pratique n'a été prise de sa part jusqu'à présent Néanmoins Mme S. (...) a déclaré à plusieurs reprises à ce Service son intérêt de poursuivre sa vie commune avec son époux.

Attestation établie à la demande de Mme S. (...) pour servir et valoir ce que de droit auprès des autorités compétentes belges.

(...)

Verzoekster geloofde tot het laatste moment dat ze haar huwelijk kan redden. Zie haar verklaring d.d. 26.05.2014 bij politie waarin het volgende staat:

Vraag: Als u de mogelijkheid zou hebben om in België te blijven nadat u gescheiden bent, zou u dat doen ?

Ik denk dat mijn echtgenoot psychologische problemen heeft. Als hij in therapie zou gaan, kunnen we hier uit komen. Ik weet dat hij beter kan worden. Ik wil niet scheiden. Ik had een heel succesvol leven in Iran, maar dat heb ik opgegeven om bij mijn echtgenoot te zijn. Ik ben niet naar Europa gekomen om een beter leven op te bouwen. Dat had ik al. Ik ben naar Europa gekomen om bij mijn geliefde te zijn. Ik weet dat we hier samen uit kunnen komen. Ik ben al 10-11 maanden in België en sinds het begin word

ik door mijn echtgenoot beledigd en onderdrukt. Ik heb volgehouden en dacht steeds dat het wel over zou gaan. Maar we hebben hulp nodig.

Verzoekster is op straat gezet door haar echtgenoot. Hij heeft de huurovereenkomst van de woning opgezegd zonder de toestemming van verzoekster. Verzoekster heeft de volgende stappen ondernomen om toch in de echtelijke woning te verblijven.

Verzoekster heeft op 26.05.2014 een aangetekende zending gestuurd naar de heer E.L. (...) met het verzoek om geen gevolg te geven aan de opzeggingsbrief van haar echtgenoot.

Betreft: Woning van (...).

Geachte heer E. (...),

Ik schrijf u in mijn hoedanigheid als raadsman van mevrouw M.S. (...) de echtgenote van de heer K.H. (...).

Mijn cliënte heeft u op 7 mei 2014 een brief gestuurd nopens de huurovereenkomst van de woning gelegen te (...).

Ze heeft een week later een melding gekregen dat u deze brief niet ontvangen heeft.

Als bijlage vindt u een kopie van de brief die ze naar u gestuurd heeft. Zou u de ontvangst ervan willen bevestigen?

Met vriendelijke groeten,

(...)

Advocaat

Op vrijdag 30 mei 7:45 2014 schreef L.E. (...) het volgende: Beste,

U hebt veel moeite gedaan mij te bereiken doch moet je mededelen dat dit pand al in 2011 verkocht is.

De nieuwe koper was :

TER ANDERE ZIJDE: hierna genoemd "DE KOPER",

Mevrouw B.C. (...), wonende te (...)

Groeten,

E.L. (...)

PS ter info stuur ik je het huurcontract even door maar merk je naam niet op in deze overeenkomst.

Verzoeksters echtgenoot heeft doelbewust de huurovereenkomst van de echtelijke woning opgezegd , wetend dat zo verzoekster op straat kan belanden. Ik laat het aan uw Raad om vast te stellen of er al dan niet sprake is van geweld,

Verweerder heeft blijkbaar over het hoofd gezin dat geweld niet alleen in fysieke vorm voorkomt!

Een toepassing van verschillende vormen van geweld van verzoeksters persoonlijke situatie:

Fysiek geweld:

Niet van toepassing.

Psychisch geweld:

Hij kleineert mij Seksueel geweld:

Weigeren met haar in dezelfde bed te slapen, weigeren met haar geslachtsgemeenschap te hebben.

Structureel geweld:

Dat hij haar uit het huis zet zonder haar voorafgaandelijk te informeren.

Economisch 'geweld':

Hij geeft mij 20 euro per maand om te overleven verder moet ik maar zien hoe ik aan eten geraak,...

Zie de brief van politie waarin het volgende staat: (stuk 6)

Attest van aangifte

Politie

(geen misdrijf)

Centrum

Quinten Matsijslei 50

2018 ANTWERPEN

Tel.: 03/206 80 11

Fax: 03/206 80 96

Wij, AS, Hoofdinspecteur, bevestigen dat aangifte werd gedaan door:

Aangaande:

Localisatie plaats: (...)

Datum: op 01/07/2014 - 15:50 uur

Kennisname van het feit door politie via Loket op 01/07/2014 om 15:53 uur.

Terzake werd een kort verslag 090631/14 - BS dd.: 01/07/2014 opgesteld.

Info:

S.M. (...), °(...) is weg van haar man. Er is reeds proces verbaal opgesteld vorige maand. Nu heeft de man van haar de huur van de woonst opgezegd en logeert de vrouw op hotel. De man zou bij een vriend van hem verblijven.

Heden komt ze hier een attest vragen dat ze niet meer onderhouden wordt door haar man zodat ze dit aan de nodige diensten kan afgeven.

Antwerpen, 01/07/2014

Zie eveneens de brief van de psycholoog waarin het volgende staat: (stuk - 7)

Ik heb M. (...) 2 keer bij mij op gesprek gehad. Ik verwijs haar met spoed naar u door, omdat het echt niet goed gaat met haar.

M. (...) komt uit Iran en is hier getrouwd met een Iraanse man, die hier al langer in België woont. Zij wordt zo zwaar door hem vernederd, uitgemaakt en gemanipuleerd dat haar leven nier mensonwaardig is geworden. De erbarmelijke situatie heeft gemaakt dat zij al langere tijd heel veel angsten heeft ontwikkeld die zeer snel toenemen en veel gevolgen geven, Ze gaat er fysiek compleet onder door (benauwd, moeite om te ademen, maaglast, hoofdpijn, haartuitval, zwart voor de ogen, ...). Ze durft niet meer buiten komen, heeft veel nachtmerries en vreselijke beelden die haar voor de ogen komen en blijven achtervolgen.

Dit is echt onhoudbaar voor haar en zij heeft dringend medische en therapeutische hulp nodig.

Een terugkeer naar Iran is niet mogelijk; zij zou daar worden opgesloten door haar familie.

Als zij zelf haar man verlaat, kan zeggen aanspraak maken op hulp.

Ik vertrouw op uw goede zorgen om in te schatten hoe ze verder snel kan geholpen worden.

Bedankt alvast.

U mag mij steeds contacteren voor bijkomende informatie.

Verweerder heeft geen rekening gehouden met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst.

Verzoekster meent dat de verweerder van haar niet mag verwachten dat zij terug naar Iran gaat. Verzoekster heeft een klacht ingediend tegen haar echtgenoot bij de politie. De familieleden in Iran hebben haar kwalijk genomen hiervoor. Ze heeft de eer van de familie geschonden. Bovendien maakt ze geen kans meer om in Iran met iemand te trouwen omwille van de slechte naam die ze gekregen heeft.

Dat dit middel gegrond is."

3.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris van oordeel is dat hij het geweld dat de verzoekende partij voorhoudt te hebben ondergaan niet als bewezen acht. Het is niet betwist dat indien de verzoekende partij kan aantonen dat zij slachtoffer werd van geweld gepleegd door haar echtgenoot de bestreden beslissing niet had kunnen genomen worden.

De verwerende partij merkt terecht op dat de bestreden beslissing dient beoordeeld te worden op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen en rekening houdend met de stukken die haar ter kennis werden gebracht. Alhoewel de eerste bestreden beslissing een intrekking van een verblijfsrecht betreft en geen antwoord is op een aanvraag, heeft de verzoekende partij in casu de verwerende partij tijdig laten weten dat zij voorhield slachtoffer te zijn van geweld gepleegd door haar echtgenoot. Desalniettemin legt de verzoekende partij ook stukken voor, toegevoegd aan haar verzoekschrift, die niet werden kenbaar gemaakt aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing. Betreffende deze stukken toont zij niet aan waarom zij deze stukken niet eerder kenbaar maakte voor het nemen van de bestreden beslissing nu zij zich realiseerde dat artikel 11, § 2 van de vreemdelingenwet in de mogelijkheid voorziet haar verblijfsrecht te behouden indien zij slachtoffer was van interfamiliaal geweld.

Voorts blijkt uit het administratief dossier, rekening houdend met de stukken die wel kenbaar zijn gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing, en de standpunten van de partijen dat het gezegde over het geweld uitmondt in een welles-nietes spel tussen de verzoekende partij en haar echtgenoot waarbij de advocaat van de echtgenoot opwerpt dat er sprake is van een schijnhuwelijk.

Het stuk dat de verzoekende partij overmaakte voor het nemen van de bestreden beslissing uitgaande van de psycholoog was niet ondertekend en er wordt geen afdoende verklaring gegeven waarom er gewacht werd tot na het nemen van de bestreden beslissing om een ondertekening te verkrijgen terwijl daar nochtans ruimschoots de tijd voor bestond.

De eerste bestreden beslissing die stelt dat het niet bewezen is dat de verzoekende partij slachtoffer is van interfamiliaal geweld, is kennelijk redelijk, gelet op de tegenstrijdige verklaringen van de verzoekende partij en haar echtgenoot. De verzoekende partij beperkt zich in wezen in het middel tot het stuk voor stuk bespreken van de feitelijke vaststellingen en het geven van een andere versie of verklaring ervoor, zodat zij in wezen haar beoordeling in de plaats stelt van de beoordeling gedaan door de verwerende partij. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere

feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort. De omstandigheid dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot een andere besluit is gekomen inzake het al dan niet bestaan van geweld opzichthens de verzoekende partij dan de verwerende partij schendt in casu op zich de materiële motiveringsplicht niet, noch getuigt dit van een schending van artikel 11 van de vreemdelingenwet. verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt.

Het eerste middel is ongegrond.

3.3 Het tweede middel luidt als volgt:

“Het argument van verweerder dat het document van psycholoog niet als rechtsgeldig aanzien mag worden, gezien het niet ondertekend werd door de psycholoog, komt neer op een schending van zorgvuldigheid.

Van verweerder mag in redelijkheid verwacht worden dat hij in z'n geval Contact opneemt met deze psycholoog ten einde deze problemen bevestigd te krijgen. De contact gegevens van psycholoog staat trouwens duidelijk vermeld in deze brief. Deze brief is niet ondertekend omdat ze als mail gestuurd is. Net zoals de mail van heer A. (...). de traectbeaeelder van verzoekster.

De psycholoog van verzoekster is op dit moment met verlof en verzoeksters raadsman heeft de volgende mail naar hem gestuurd;

S.M. (...) BRIEF PSYCHOLOOG

(...)

Bijlage

12:43

Foto's

Aan: (...)

Outlook.com interactieve weergave

1 bijlage (3,8 MB)

(...)

Downloaden

Downloaden als zip

Geachte,

Ik heb de eer u dit mailtje te richten als raadsman van mevrouw S. (...). U hebt op 29 april 2014 een brief(zie bijlage) geschreven over de problemen van mevrouw S. (...)

Deze brief is niet ondertekend door u.

Zou het mogelijk zijn om deze briefte ondertekenen en terug naar mij te sturen?

Zou u de inhoud van deze brief willen bevestigen per mail?

ps: Het is zeer dringend.

Met vriendelijke groeten,

(...)

Advocaat

Mijnheer R. (...) heeft het volgende antwoord gegeven:

RE: S.M. (...) BRIEF PSYCHOLOOG

(...)

1/08/2014

[Dit bericht markeren]

Aan: (...)

(...)

Beste,

Ik heb de brief inderdaad per mail verstuurd. Vandaar dat mijn handtekening er niet onder staat.

Momenteel ben ik echter tot eind volgende week op vakantie en niet in de mogelijkheid u de brief af te printen en door te sturen.

Ik hoop dat dit mailtje voorlopig voldoende is om u te melden dat de brief in bijlage wel degelijk door mij is opgesteld.

U mag mij steeds contacteren als ik u later de brief toch nog moet sturen.

Vriendelijke groeten E.R. (...)

(...)

Verzoekster mag niet terug naar Iran omdat ze een zeer conservatieve familie heeft. Zie haar verklaring bij de politie waarin het volgende staat:

Vraag: Wanneer werd de scheidingsprocedure in gang gezet ?

Niet. Ik wens niet te scheiden van mijn echtgenoot. Ik wens mijn huwelijk verder te zetten.

Vraag: Waarom ?

Eerst en vooral ik hou echt van mijn echtgenoot. Ten tweede ik kom uit een heel erg traditionele familie. Eens je getrouwd bent, kan je nooit scheiden. ik vertel mijn moeder soms een klein beetje over de problemen die ik heb met mijn echtgenoot en dan krijg ik als antwoord "ja, maar je zal het toch moeten oplossen " Mijn ganse familie woont in Iran, ik heb niemand hier in België.

Verzoekster mag niet terugkeren naar haar familie omdat ze tegen echtscheiding zijn. Zoals supra vermeld hebben zij verzoekster kwalijk genomen omdat ze een klacht ingediend heeft bij de politie tegen haar echtgenoot. Volgens verzoeksters familie heeft ze de eer van familie geschonden.

Bij eventuele terugkeer loopt ze het risico om onderworpen te worden aan een vernederende en onmenselijke behandeling in zin van artikel 3 EVRM.

Dat dit middel gegrond is."

Waar de verzoekende partij de verwerende partij verwijt geen rekening te houden met het attest van de psycholoog omdat dit niet ondertekend was en diens contactgegevens vermeld stonden zodat de zorgvuldigheidsplicht eist verder onderzoek te verrichten, kan deze redenering in casu niet gevolgd worden. Met verwijzing naar de bespreking van het eerste middel merkt de Raad op dat de verzoekende partij die zich bewust was van het gegeven dat het belangrijk was de verwerende partij in te lichten over het gepleegde geweld, mocht van haar verwacht worden dat zij onmiddellijk en spontaan het nodige deed om een ondertekende brief te verkrijgen zo zij dergelijk stuk wenste aan te wenden voor het behoud van het verblijfsrecht. De brief dateert immers van 29 april 2014 en de verzoekende partij verduidelijkt niet waarom zij wacht tot na het nemen van de bestreden beslissing om een handtekening te verkrijgen, daargelaten de vraag in welke mate er bewijswaarde aan dit stuk gehecht kan worden nu dit stuk enkel voortvloeit uit de eigen verklaringen van de verzoekende partij. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is ongegrond.

Waar de verzoekende partij voorhoudt dat artikel 3 van het EVRM is geschonden omdat zij niet kan terugkeren naar Iran en naar haar familie omdat deze gekant zijn tegen een echtscheiding en het gegeven dat de verzoekende partij klacht indiende tegen haar echtgenoot, volstaat deze blote bewering niet om een schending van artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Zoals de eerste bestreden beslissing terecht opmerkt, verblijft de verzoekende partij nog maar sedert korte periode in België en is het ondenkbaar dat zij geen banden meer heeft in het herkomstland. Dit motief is kennelijk redelijk temeer de verzoekende partij aan de politie verklaarde dat zij "een heel succesvol leven" in Iran had en niet naar België kwam om een beter leven op te bouwen.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer" (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het betoog van de verzoekende partij waarbij zij een vermeende schending aanvoert van artikel 3 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) kan niet gevolgd worden nu de verzoekende partij moet doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een loutere verwijzing naar een situatie in een bepaald land volstaat evenmin. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

Het tweede middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN